

D O M

Afsagt den 28. april 2015 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Ulla Staal, Finn Morten Andersen og Jakob Groth-Christensen (kst.)).

18. afd. nr. B-326-14:

Landsforeningen Frie Børnehaver og Fritidshjem

som mandatar for

B

(advokat Søren Locher)

mod

1) A

2) LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger

(begge v/advokat Jacob Goldschmidt)

Københavns Byrets dom af 10. januar 2014 (BS 29C-4217/2012) er anket af Landsforeningen Frie Børnehaver og Fritidshjem som mandatar for B med følgende påstande:

1. De indstævnte, A og LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger, straffes efter straffelovens § 268, subsidiært § 267, for at have fremsat fornærmelige ord og udbredt sigtelser, som citeret i påstand 2, i bevidst skadevoldende øjemed.
2. Følgende sigtelser og udbredelser af sigtelser, subsidiært udtalelser, kendes ubeføjede og en bemærkning optages herom i domsslutningen, jf. straffelovens § 273:

”Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene:

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis de ikke spiser maden
- Lederen drikker sig beruset til personalemøderne (drikker en flaske vin alene)
- Lederen har foretaget fysisk overgreb på en forælder”

”Angående mobning / chikane / forskelsbehandling og vanvittig situation på arbejdspladsen Børnehaven Ø, ..., X-by”

”Ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B!”

”Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og som jeg husker tydeligt en forældre sagde; ”det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde”.”

”Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv.”

”Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave.”

”En anden eksempel på hendes ”pædagogiske metoder” kan nævnes hvor hun tvinger børn ti at tvangspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis ikke de gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem.”

”Som det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om mishandling af barnet på grund af de blå mærker ...”

”På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn.”

3. A og LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger skal solidarisk eller hver for sig til B betale en godtgørelse for tort på 50.000 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

A og LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

B blev i 2000 ansat som leder af privatinstitutionen Børnehaven Ø, i hvilken A den 1. januar 2011 blev ansat som pædagogmedhjælper. Den 11. maj 2012 blev A sygemeldt på grund af stress.

I en e-mail af 14. maj 2012 fra fællestillidsrepræsentant Q, LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger (herefter LFS), til S, ..., Børne- og ungdomsforvaltningen, hedder det om institutionen Børnehaven Ø og pædagogmedhjælperen A blandt andet:

”Jeg underrettede dig om følgende som jeg fik fortalt af en pædagogmedhjælper der er ansat i den ovennævnte institution.
Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene.

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis de ikke spiser maden
- Lederen drikker sig beruset til personalemøderne (drikker en flaske vin alene)
- Lederen har foretaget fysisk overgreb på en forælder

...
...
Regner med at du kontakter mig for at fortælle hvad der gøres ved denne henvendelse.”

Efter aftale med S fremsendte Q den 15. maj 2012 tillige sin ovennævnte e-mail til koordinerende dagplejeleder i X-by Kommune R, der den følgende dag telefonisk orienterede T, bestyrelsesformanden for Børnehaven Ø, om klagerne.

I et telefonnotat af 21. maj 2012 udfærdiget R hedder det blandt andet:

”Q fra LFS ringede ... Jeg valgte, at orientere Q om vores tilsynsbesøg onsdag den 16.5.2012, og at vi der kun havde mødt positivitet blandt børn og voksne. Q oplyste, at den pågældende medarbejder netop havde været i LFS og blandt andet henvist til psykolog grundet sagens påvirkning på hende. Q oplyste, at medlemmet havde detaljeret nedskrevet hændelser i institutionen, og havde nye eksempler på lederens adfærd i forhold til alkohol blandt andet. Jeg opfordrede Q til at sende skriftlige oplysninger videre til os, som var af betydning for sagen, og også at medlemmet fortsat er ansat i institutionen. Det ville Q gøre.”

I en e-mail af 21. maj 2012 fra A til Q, der efter aftale med A den 29. maj 2012 videresendte e-mailen til R, hedder det om forholdene i Børnehaven Ø blandt andet:

”Hej Q

Hermed beskrivelse af hvad der foregår på min arbejdsplads.

Håber, at det giver indblik i situationen når vi skal mødes i morgen.

Angående mobning / chikane / forskelsbehandling og vanvittig situation på arbejdspladsen Børnehaven Ø, ..., X-by

Jeg hedder A. Blev ansat i børnehaven den 1/1-2010 som pædagogmedhjælper.

Vanvittig situation

I over 2 år forsøgte jeg at finde mig i meget ubehageligt opførsel fra min institutionsleder Bs side. Jeg var meget ked af det hver gang det skete. Det stod på allerede fra starten. Det var ikke kun i forhold til mig. Alle var behandlet dårligt som resulterede i at folk græd og situationen var anspændt og yderst ubehageligt.

Jeg blev lettet, da jeg fik at vide at B skulle behandles på psykiatrisk afdeling. Jeg håber virkeligt på, at behandlingen skulle hjælpe hende og vi alle ville få en bedre arbejdsplads.

Hun kom tilbage efter ca. 4 måneder. I den første måneds tid gik det fint. Sandsynligvis på grund af den medicinering, hun fik. Desværre gik det straks ned ad bakke igen. Man kunne ikke se forskel mellem hendes opførsel før indlæggelsen og nu. Hun begyndte igen at være ubehøvlet, sur og arrogant. Det gik ikke kun ud over os ansatte, men også børn og deres forældre. Ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B!

Efter den episode tog han barnet ud af børnehaven. Jeg har selv været vidne til mange skænderier mellem B og forskellige forældre. Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og jeg husker tydeligt en forældre sagde; ”det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde”.

Desværre reagerer forældre oftest ved at tage barnet ud og flytte det til en anden institution og situationen forsætter uforandret igen. Ofte har jeg selv haft lyst til at opfordre forældre til at finde en anden institution til deres barn.

Jeg havde det endnu dårligere da det fik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv. Eksempelvis kan jeg nævne en episode hvor B holdt en grædende dreng fast på den måde, at hun klæmte ham mellem benne og hold hans arme. Det varede ca. en halv times tid. Det foregik på Bs kontor og alle så og hørte hvad der skete...

Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave. Hvordan kan en pædagog opføre sig sådan???

Desværre reagerede ingen. Hvorfor? Jeg tror og ved, at alle er så utroligt bange for hende og holder med hende uanset hvor slemt hun opfører sig. Det gør mig ked af det som menneske og som medarbejder på en institution.

En anden eksempel på hendes ”pædagogiske metoder” kan nævnes hvor hun tvinger børn til at tvangspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næste hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis de ikke gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem. En gang da barnet var for længe om at tage tøjet på blev han smidt ud af bygningen uden sko og jakke direkte i vinterkulden! Naturligvis har ingen sagt eller gjort noget.

Som en anden slem eksempel kan jeg fortælle om en dreng som gik på min egen stue i meget kort periode. Drengen var meget tynd og bleg. Faldt ofte og fik blå mærker med det samme. Hans mor som har pædagogisk universitæts uddannelse har under indkøring observeret mange negative ting i børnehaven. Hun ville snakke med andre forældre om det, men blev hurtigt stoppet af B. Som det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om mishandling af barnet på grund af de blå mærker, han havde. Det var virkeligt en svinsk handling. Alligevel syntes de fleste medarbejdere godt om det. Inkl. tillids- og sikkerhedsrepræsentant...

På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn.

Det negative pres påvirker meget personale som resultærer i mange sygedage. Siden 2010 var de fleste medarbejder meldt langtidsyge på grund af stres – gennemsnitlig i 4 måneder. I løbet af 2 år var der 5 medarbejder som forlod arbejdspladsen.

Personlig mobning vedr. mig selv

1.) Januar 2010 – start på jobbet. Jeg har spurgt efter kontrakten. Svaret var: ”Det kan du ikke få”. Nu da institutionen er blevet privatiseret den 1/1-2012 har vi stadigvæk ikke fået de nye kontrakter.

2.) Løn. Jeg har ikke fået den løn som jeg er blevet lovet ved ansættelsessamtalen. B var ikke med til samtalen derfor vil hun slet ikke snakke med mig om det.

3.) Hver gang jeg spørger hende om noget taler hun ned til mig og svarer meget arrogant: ”Jeg vil ikke diskutere det med dig”.

4.) Erfaringsdato. På min første lønseddel fra 2/2010 var min erfaringsdato opgivet forkert. Jeg påpagede fejlen hele to gange. Svaret var: ”Dem der sidder på kontoret ved hvad de laver”.

Da fejlen stadigvæk ikke var rettet ville jeg selv kontakte de folk på kontoret, men det fik jeg ikke lov til med den forklaring, at al kommunikation skal foregå via hende.

Efter 2,5 år kntaktede jeg min fagforening som bekræftede fejlen. Indtil videre er den ikke blevet rettet.

5.) Februar 2010

B skældte mig ud fordi jeg snakkede med en forældre om barnets trivsel. Jeg blev ked af det og græd. Barnets mor fik det at vide og ville forsvare mig. Hun skrev et brev til B om det. Desværre ikke lang tid derefter flyttede hun barnet til en anden institution.

6.) Hun har lavet regler om at hver stue går til sig selv kl. 8.30.

Jeg blev ofte skældt ud hvis det ikke var overholdt af forskellige grunde. Det var altid et stort nummer hvor andre hørte det hele. Da jeg forsøgte at forklare situationen var svaret altid det samme: ”jeg gider ikke diskutere det med dig. Du skal gøre hvad jeg siger!”.

7.) Til sidst ville jeg altid undgå hende. Hvis man ville snakke om ferie, afspasering eller noget andet så skulle man aldid vente indtil B var i godt humør eller hun slet ikke var der.. Fx en gang på personalemøde hvor vi talte om ferien, spurgte jeg om jeg kunne holde ferie i oktober måned. Svaret var: ”det kan du ikke” uden nogen forklaring.

8.) Sygdom

Juni 2011. Efter 3 dages sygdom blev jeg anklæget om at planlægge min sygdom præcis på samme tidspunkt som min kollega fra stuen. Hun sagde det mend andre kollega var til stede.

9.) Latterliggørelse

Jeg er i den gode situation, at min mand kører mig ofte på arbejde. Det kommenter hun: "nu kommer princessen".

10.) Straffearbejde

Hver gang B hjælper til på stuen vil hun aldrig, rydde op, feje gulv eller skifte børn. Når hun opdager, at barnet skal skiftes giver hun besked til mig, at det er mig der skal gøre det, fordi: "Det skal hun i hverfald ikke".

11.) Rygepauser

Når jeg kommenterer rygerens mange pauser bliver der sagt sarkastisk: "nogen skal jo arbejde" og jeg betragter det ikke som en god joke...

12.) 13/2-2012

Personalemøde. B drikker en hel flaske vin ALENE. Det gør hun altid!

Derefter bliver hun meget ubehagelig og hakker hele tiden på mig. Dagen efter kommer U (tillidsrepræsentant) og spørger mig hvordan jeg havde det, fordi hun synes selv, at B gik langt ud over strengen.

14/2-2012

Kommer jeg ud for et uheld hvor jeg falder og forstøver min fod. Allerede den første sygedag siger B, at lægen på skadestuen tag nok fejl og derfor vil hun se mig på arbejde allerede på mandag. Jeg forklarede, at det var nok urealistisk. Hun forlangte, at jeg skulle ringe ofte og rapporterede om min sygdom. Efter 12 dages sygdom den 2/3 blev jeg kaldt ind til "syge og omsorgs samtale". Jeg kom til samtalen selv om det gjorde ondt i foden. Jeg gik ved hjælp af krykker. Jeg startede igen på arbejde den 12/3-2012. Hverken i starten eller i slutningen af sygdomsperioden fik jeg blomster som ALLE mine kolleger under deres langtids sygdomme. Det er kedeligt at blive chikaneret på den måde.

13.) 19/3-2012 påpegede jeg over min kollega V, at hendes sidste rygepause var på 25 minutter og det var for meget da jeg skulle være alene med alle børnene. Hun klagede til B som resulterede i, at jeg blev kaldt ind på Bs kontor. Samtalen var meget ubehageligt. Synd, at jeg ikke optog det hele på telefonen...

Under samtalen sagde jeg, at jeg var utilfreds med rygerens mange pauser fordi de gik ud over børnene og det var direkte uforsvarligt. Hun sagde, at hun selv måtte godt ryge lige så ofte hun vil fordi hun selv bestemmer arbejdstiden. Desuden var jeg bare misundelig fordi rygere havde få mange pauser. Jeg spurgte om ikke ryger må få de samme pauser. Svaret var klart og kontant. Nej.

Næsten alle dem der ryger bruger op til en 1 time ekstra af arbejdstiden på at ryge – ud over deres alm. frokostpauser. Det er meget uforsvarligt, da det går ud over sikkerheden især når børnene er ude på legepladsen. Jeg syntes, at det var en klar forskelsbehandling og jeg vil søge hjælp angående det i min fagforening. Da hun hørte det blev hun meget sur og sagde, at jeg ikke skulle true hende med en fagforening.

Jeg har ikke noget imod at de ryger men hvorfor skal det gå ud over mig, hvorfor skal jeg arbejde mere, når andre hygger sig?

14.) 30/4-2012 blev jeg syg med influenza og blev hjemme i 3,5 dage. Jeg mødte på arbejde d. 7/5-2012. Lige før jeg skulle hjem kl. 15.15 fik jeg et brev fra B om

at jeg igen skulle møde til en ny syge/omsorgs samtale. Jeg har jo lige været til en samtale den 2/3-2012 i forbindelse med fodforstuvning og nu skulle jeg igen til samtale efter 3,5 dages sygdom. I brevet står der, at jeg har haft 28 sygedage siden 1/1-2012. Det er løgn. Jeg havde 20,5 sygedage. Desuden står der at jeg havde 14 dagens ferie. Det er også løgn. Jeg havde 9 dagens ferie (inklusive 1 dag fri p.g.a. dødsfald i familien i Polen).

Hun skriver også at vores nystartede vuggestue måtte unvære mig. Det er igen løgn. På det tidspunkt var vi allesammen i det gamle hus og der var slet ikke tale om at starte vuggestue. Da alt sammen i brevet var en stor løgn gik jeg ind til B for at spørge hvorfor skulle jeg igen til samtalen.

Hvorfor regnede hun sygdom og ferie sammen. Hun ville slet ikke svare på det og har smidt mig ud af sit kontor. Jeg har informeret U (tillidsrepræsentant for pædagoger i huset da jeg som pædagogmedhjælper har ingen tillidsrepræsentant) at jeg vil ikke længere finde mig i den behandling og jeg vil nu søge hjælp i min fagforening.

U har med det samme gået ind til B for at fortælle det hele. Næste dag hvor mødet skulle starte kl. 10.00 sagde jeg, at jeg ikke kunne deltage uden en repræsentant fra min fagforening var tilstede og derfor vil jeg bede om nyt tidspunkt for mødet. Tillidsrepræsentant U var ikke tilstede men alligevel skrev under som et vidne. Kedeligt, at tillidsmand lyver i den slags situationer!!!

B har skrevet en rapport (til "Frie børnehaver og fritidshjem") fra det der skete og ville have mig til at underskrive det. Da der var løgn for det meste nægtede jeg at skrive under.

Det var løgn om lægeerklæring. Jeg kunne aldrig bruge det argument da jeg aldrig har fået den.

B anklagede mig også for at bruge en "skarp tone". Hvis der er nogen som bruger den tone så er det hende selv. Desuden skriver hun også om, at jeg gik hjem 5-10 min før jeg havde fri. Løgn igen. Det ved hun nøjagtigt fordi da jeg gik hjem kl. 15.30 sad hun ude på gaden (sammen med U) i deres lille "klub" og røg cigaretter. Min mand hentede mig præcis kl 15.30 og min kollega Y kan bekræfte det.

15.) 10/5-2012 Efter forældremødet ville jeg spørge B om noget. Hun har igen smidt mig ud af kontoret og gad ikke at snakke med mig.

Jeg kan hverken sove eller spise. Har konstant hoved- og mavepine. Kaster op ved selve tanken om at gå på arbejde og møde B ... Jeg gider ikke lide så meget på grund af min psykisk syge arbejdsleder!

Håber, I kan hjælpe mig ud af den mareridt... På forhånd tak...

Hilsen
A"

X-by Kommune satte herefter Børnehaven Ø under skærpet tilsyn og foretog fra den 21. maj 2012 og fremefter flere tilsynsbesøg, først på ugebasis og senere på månedsbasis. Tilsynsbesøgene gav ikke anledning til reaktioner fra kommunen.

Der er under sagen fremlagt seks klager over Børnehaven Ø, som A modtog fra forældre, der havde eller havde haft deres børn i institutionen, og som hun videregav til LFS, der igen videreformidlede disse til X-by Kommune.

A var sygemeldt indtil sin fratræden med udgangen af september 2012.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af B, A og C. Der er endvidere afgivet forklaring af U og Z.

B har supplerende forklaret blandt andet, at hun i foråret 2010 blev sygemeldt med stress som følge af private og arbejdsmæssige kriser, og at hun var sygemeldt i knapt et halvt år, hvorefter hun gradvist genoptog arbejdet. Beskyldningerne har påvirket hende såvel privat som fagligt og har gjort det vanskeligt for hende at komme "ovenpå" igen. Kommunens skærpede tilsyn varede i godt et år og gav ikke anledning til påtaler.

A har supplerende forklaret blandt andet, at et eksempel på "tvangspise indtil de kaster op af angst" var drengen CC, som af B blev tvunget til at spise sit knækbrød op, selvom han havde munden fuld af mad og hellere ville lege. Hun bemærkede, at CC gjorde opkastbevægelser, og hun måtte derfor tage ham ud på toilettet, hvor han kastede op. Hendes udtalelse om "Gestappo-metoder" vedrørte en episode, hvor hun så, at B på sit kontor meget længe fastholdt en skrigende dreng uden at forsøge at berolige ham. Hun fortryder brugen af ordet "Gestappo-metoder", men står ellers ved sin kritik af Bs adfærd. Da hun skrev e-mailen til sin fagforening om forholdene i institutionen, var hun sygemeldt og havde det fysisk og psykisk dårligt og gik til psykolog. Fagforeningen havde ingen indflydelse på e-mailens indhold, og e-mailen var alene tænkt som en indberetning til kommunen.

C har supplerende forklaret blandt andet, at LFS har en aftale med kommunen om, at man videresender medlemmers klager uensureret. LFS fungerede således også i denne sag alene som budbringer af As klage, idet den, der klager, selv må stå på mål for indholdet af sin klage. Han fastholder sin kritik af det kommunale pædagogiske tilsyn, som aldrig påviser alvorlige fejl. Det er altid andre, herunder forældre og personale, som gør kommunen opmærksomme

på fejl, og han ville ønske, at flere ansatte og forældre ytrede sig om kritisable forhold. Det skærpede tilsyn med Børnehaven Ø har dog virket på den måde, at forholdene tilsyneladende har bedret sig, men det siger intet om, hvorledes forholdene var forud herfor.

U har forklaret blandt andet, at hun siden november 2007 har været ansat som pædagog i Børnehaven Ø, hvor hun tillige er tillidsrepræsentant for pædagogerne. Formelt set er hun således ikke tillidsrepræsentant for A.

B var tydeligt stresset op til sin sygemelding, hvilket påvirkede hendes koncentrationsevne, men det gik hverken ud over børn, ansatte eller forældre. Op til institutionens flytning for 3 år siden var der travlhed og flere sygemeldinger, og det er det eneste tidspunkt, hvor hun har oplevet en lidt dårlig stemning, som imidlertid blev klaret. Hun har holdt flere private fester for personalet, og hun vil ikke afvise, at hun en enkelt gang gjorde det for at afhjælpe en dårlig stemning i institutionen. Hun havde et fint forhold til A, som ikke arbejdede på samme stue som hende. A kontaktede hende første gang i hendes egenskab af tillidsrepræsentant, da hun blev indkaldt til 2. sygefraværssamtale hos B, idet A mente, at B var efter hende. Hun kan ikke genkende As beskrivelse af forholdene i institutionen herunder om, at børn skulle være blevet tvangsfodret til opkastning eller nægtet noget at drikke, at B skulle have forskelsbehandlet forældre med anden etnisk baggrund end dansk, at B skulle have sparket en forælder, eller at B på personalemøder skulle have drukket en flaske vin. Hun var meget overrasket over klagen fra moderen til DD, der gik på hendes stue, idet DD fortsatte i børnehaven i 2 år efter klagen. Også klagen fra Is forældre overraskede hende, da hun oplevede et godt samarbejde med disse forældre, og da I gik i børnehaven indtil skolestart. Det er rigtigt, at hun op til retsmødet i landsretten har været til et møde hos Bs advokat sammen med B og Z.

Z har forklaret blandt andet, at hun har været ansat i Børnehaven Ø siden oktober 2009. Hun arbejdede ikke på samme stue som A, men de talte sammen i pauser og på legepladsen, og hun kunne godt lide A, selv om A generelt var lidt negativ over for institutionen og B og klagede over personalemangel. Det var en hård periode, da B blev sygemeldt med stress, men man hjalp hinanden, og hun er ikke bekendt med klager i den anledning. Hun har aldrig oplevet, at B skulle have forskelsbehandlet børn eller forældre med en anden etnisk baggrund end dansk, idet B tværtimod blandt andet efter behov altid sørger for tolke til sådanne forældre for at sikre god kommunikation. Hun har heller aldrig oplevet, at børn skulle være blevet tvangs-

fordret eller nægtet noget at drikke, at B skulle have sparket ud efter en forælder, eller at B skulle have drukket sig beruset på personalemøder. EE gik på hendes stue i en kortere periode, men han havde problemer, idet han bed, slog og sparkede andre børn. Det undrer hende ikke, at Es forældre har klaget, da de var meget svære at gøre tilfredse og generelt klagede over forholdene i institutionen.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

De udsagn, der er omfattet af anken, indgår i en anmeldelse, som A gennem sin fagforening LFS indgav til kommunen vedrørende forholdene i den børnehave, hun var ansat i, og som primært omhandlede institutionslederen B.

Landsretten finder, at udsagnene samlet beskriver Bs person og embedsførelse ærekrænkende, idet de indeholder fornærmelige ord og navnlig sigtelser for forhold, der er egnet til at ned sætte B i medborgeres agtelse, jf. straffelovens § 267, hvilket må have stået såvel A som LFS klart.

Det findes ikke godtgjort, at A og LFS har fremsat eller udbredt de i udsagnene indeholdte sigtelser mod bedre vidende eller har savnet rimelig grund til at anse disse for sande, jf. straffelovens § 268, hvorfor A og LFS frifindes for Bs principale påstand under påstand 1.

A og LFS findes imidlertid ikke at have godtgjort, at de i udsagnene indeholdte sigtelser er sande og dermed straffri, jf. straffelovens § 269, stk. 1, 1. led.

Efter servicelovens bestemmelser har A været forpligtet til at underrette kommunen, hvis børn blev udsat for vanrøgt eller nedværdigende behandling m.m. Landsretten finder imidlertid, at A med sine udsagn om B i anmeldelsen til kommunen har overskredet grænserne for en sådan underretningspligt eller berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller an-

dres tarv med den følge, at de i udsagnene indeholdte sigtelser ikke kan anses for straffri efter straffelovens § 269, stk. 1, 2. led.

A findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 267. Bs subsidiære påstand under påstand 1 tages derfor til følge i forhold til A.

LFS findes ikke at have haft anledning til at betvivle, at As oplysninger om forholdene i børnehaven indebar en forpligtelse til efter servicelovens bestemmelser at foretage indberetning herom til kommunen. Uanset at As anmeldelse indeholdt enkelte udsagn, som LFS med rimelighed kunne stille spørgsmålstejn ved, herunder om Gestapo-metoder, finder landsretten ikke, at LFS ved i sin helhed at videreformidle As anmeldelse til kommunen har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 267, jf. § 269, stk. 1, 2. led.

Landsretten tager derfor LFS påstand om stadfæstelse til følge.

Straffen for A fastsættes efter straffelovens § 267 til 10 dagbøder á 200 kr., subsidiært fængsel i 10 dage. Landsretten har herved på den ene side lagt vægt på sigtelsernes grovhed og på den anden side, at udsagnene alene blev fremsat over for kommunen som tilsynsmyndighed på det pågældende område.

Bs påstand om mortifikation af udsagnene tages i medfør af straffelovens § 273, stk. 1, til følge som nedenfor bestemt.

A skal i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 betale B en godtgørelse for tort på 5.000 kr.

I sagsomkostninger for begge retter skal A til Landsforeningen for Frie Børnehaver og Fritidshjem som mandatar for B betale i alt 51.25 kr., hvoraf 1.250 kr. er til dækning af retsafgift, mens det resterende beløb er til dækning af udgift til advokatbistand.

I sagsomkostninger for begge retter skal Landsforeningen for Frie Børnehaver og Fritidshjem som mandatar for B til LFS betale i alt 50.000 kr. til dækning af udgift til advokatbistand.

Ved fastsættelsen af beløbene til dækning af udgifterne til advokatbistand er henset til sagens karakter, værdi, forløb og udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t:

LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger, frifindes.

A straffes med 10 dagbøder á 200 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

A skal til B betale 5.000 kr. med procesrente fra den 18. september 2012.

Følgende udsagn kendes ubeføjede:

”Pædagogmedhjælperen når hun åbner sammen med institutionslederen oplever at lederen foretager flg. overgreb på børnene:

- Tvangsfodrer børnene så de kaster op
- Siger til børnene at de ikke får noget at drikke hvis de ikke spiser maden
- Lederen drikker sig beruset til personalemøderne (drikker en flaske vin alene)
- Lederen har foretaget fysisk overgreb på en forælder”

”Angående mobning / chikane / forskelsbehandling og vanvittig situation på arbejdspladsen Børnehaven Ø, ..., X-by”

”Ifølge min kollega blev far til en dreng skubbet ud af kontoret og sparket af B!”

”Det gik altid voldsomt mod forældre med fremmed baggrund. Hun blev ofte kaldt psykopat og som jeg husker tydeligt en forældre sagde; ”det kvindemenneske er syg i hovedet og burde spærres inde”.”

”Jeg havde det endnu dårligere da det gik ud over de stakkels små børn. De kan jo ikke forsvare sig selv.”

”Det ligner Gestapo-metoder og ikke en børnehave.”

”En anden eksempel på hendes ”pædagogiske metoder” kan nævnes hvor hun tvinger børn ti at tvangspise indtil de kaster op af angst. Hun råber ad dem næsten hver gang, hun har noget med dem at gøre. Hvis ikke de gør som hun siger så hiver hun i dem og ryster dem.”

”Som det ikke var nok ville B lave en falsk indberetning til Kommunen med mistanke om mishandling af barnet på grund af de blå mærker ...”

”På grund af de hændelser synes jeg, at hun stadigvæk har psykiske problemer og egner sig ikke til at arbejde med børn.”

I sagsomkostninger for begge retter skal A betale 51.250 kr. til Landsforeningen Frie Børnehaver og Fritidshjem som mandatar for B, og Landsforeningen Frie Børnehaver og Fritidshjem skal som mandatar for B betale 50.000 kr. til LFS, Landsforeningen for Socialpædagoger.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.